

“JUDAS” De leugenkroniek van Astrid Holleeder

In maart 2015 beschuldigen de gezusters Sonja en Astrid Holleeder hun broer Wim Holleeder van een reeks liquidaties. Het zou gaan om zijn gewezen criminele compagnon Sam Klepper op 10 oktober 2000, zijn vriend en mede-Heineken ontvoerder Cor van Hout en de botenhandelaar Robert ter Haak in januari 2003, vastgoedman Willem Endstra op 17 mei 2004, John Mieremet, de compagnon van Klepper, op 2 november 2005, de handelaar in vastgoed Kees Houtman op 2 november 2005 en kroegbaas Thomas van der Bijl op 20 april 2006. Dit is een beschuldiging, die wanneer bewezen hun broer een levenslange gevangenisstraf kan bezorgen. Maar is het ook waar?

Om die beschuldigingen te ondersteunen verscheen er plotseling een controversieel boek op de markt, dat er op gericht leek om de verdachtmakingen kracht bij te zetten en de getuigen te steunen in hun beschuldigingen? Was dat nodig om de rechters een laatste zetje te geven of is er iemand die Astrid aanstuurt? De manier waarop ze haar minnaar, de topcrimineel Johan (de Hakkelaar) Verhoek, buiten het hele verhaal laat alsmede haar weigering om verklaringen af te leggen voor de rechter, omdat daardoor haar dubieuze rol rond de nalatenschap van Cor van Hout naar buiten zou komen is tekenend. Om nog maar niet te spreken over de wijze waarop het boek 'Judas', door Peter R. de Vries werd gepresenteerd via *De Telegraaf* en het *NRC-handelsblad* en het verschijnen van De Vries in de televisie-uitzendingen van *De Wereld Draait Door* en *Late Night* met Humberto Tan.

Maar moet dit, zoals gezegd controversiële boek gezien worden als waarheidsgetrouw? Of is het de waarheid van Astrid Holleeder, de zus 'van' en wat zal blijken, iemand met een eigen agenda?

Ik heb het boek aandachtig gelezen en aantekeningen gemaakt over zaken waarvan ik weet dat ze anders zijn dan Astrid in haar boek beweert. Vanuit eigen ervaring, vanuit processen verbaal van getuigen over dezelfde feiten en andere verklaringen, afgelegd bij de politie en voor de rechtbank.

Vragen en gedachten over het boek Judas:

Proloog: College Tour (2012)

Hier wordt meteen al een statement gemaakt. Mijn broer was altijd al een crimineel geweest en mijn moeder vond dat ze hem levenslang hadden moeten geven.

Wat voor soort moeder is dat dan? Moeders zijn altijd vergoelijkend richting een misdadige zoon. Wat had hij dan allemaal gedaan om dat op te wekken? Of komt het uit de koker van Astrid?

Tap (Willem & Astrid)

Wat zegt deze tap nu werkelijk? Hier kun je alle kanten mee op.

De vrijlating (2012)

Het blijkt nu dat Astrid onder één hoedje speelt met Peter R. de Vries.

Astrid had toen al besproken met De Vries dat ze wilde dat haar broer nooit meer vrijkwam. Dit had te maken met onderhandelingen met de belastingdienst over 'de Goudsnipzaak'. Ze wist dat, als er een deal gesloten werd, Wim erachter zou komen dat alle bezittingen er nog waren op het moment dat Cor van Hout werd geliquideerd. Ze zegt ook dat haar broer Wim Peter de Vries een rad voor ogen draaide, terwijl dat precies andersom was. Volgens Astrid werkte Peter mee aan het verhaal bij 'De Wereld Draait Door' met de boodschap over Wims gezondheid. Zij doet dan of zijn missie was geslaagd en hij iedereen met succes zand in de ogen gestrooid heeft. Maar Peter was van alles op de hoogte. Zij hadden een combine gevormd en waren bezig om Wim erin te trekken.

Hierna komt het verhaal over de dood van Stanley Hillis. En wat doet haar doorgewinterde criminele broer? Volgens Astrid liet hij de auto stoppen, loopt een grote afstand vanaf de auto, gaat voor Astrid staan en met 'een verwilderde' blik in zijn ogen zegt hij:

“We hebben ze allemaal vermoord, allemaal?” Ja hoor, hij komt net uit de gevangenis, heeft zijn mond gehouden en gaat dat dan allemaal bekennen aan zijn zuster. Waarom? Met welk doel?

Verder maakt zij in dit verhaal al een duidelijk statement over Cor van Hout en zegt vooruitlopend en al meningvormend, dat Wim in staat was om zijn eigen familie te vermoorden en dat hij het leven van Cor had genomen. Waarom Wim daartoe in staat was vertelt ze (nog) niet.

Gelijk ook hier weer een stukje 'gemaakte' emotie. Wim die er naar uit zag de volgende dag zijn eigen zoon te kunnen zien, terwijl Cor zijn eigen kinderen nooit meer zou zien.

Maar ook zegt ze, dat ze nu de kans had hem te vermoorden zonder DNA-sporen achter te laten door de boel in brand te steken. *Over criminele gedachten gesproken. Overigens heeft deze strafrechtadvocate geen idee van rechercheonderzoeken. Het gaat echt niet alleen om DNA-sporen.*

Hier kun je ook lezen dat ze samen met Sonja al bezig is haar broer erin te luizen. Ze geeft dat ook zelf toe. Ze zegt dat ze haar broer aan het belazeren is, maar legt ook nu weer de schuld bij hem. Zichzelf schoonpraten en hem beschuldigen van iets wat ze zelf doet. Ze zegt ook dat mensen die Wim probeerden *aan te pakken, in zijn opdracht waren vermoord.*

Peter (2013)

Hier, in dit verhaal komt nu duidelijk naar voren dat Peter R. de Vries, vanaf het begin in het complot betrokken was. Hij was degene die Astrid een kaartje van de Criminele Inlichtingen Eenheid gaf. *Een kaartje met CIE erop?*

Astrid begint te zeggen dat ze niet wisten wie Cor doodgeschoten had, maar dat ze wel wisten wie zijn moordenaar was: hun bloedeigen broer. Maar ze zegt er niet bij hoe ze dat wisten.

Wel zegt ze hier zelfs dat haar broer was uitgegroeid tot een seriemoordenaar die tot aan zijn enkels in het bloed stond. Hoezo, stemmingmakerij? Niet van, 'zo zou het kunnen zijn, maar zo is het'.

Maar toch begint ze zich al een beetje tegen te spreken, over de liquidatie van Stanley Hillis en over de oude machtspositie van haar broer. *Welke oude machtspositie? Holleeder is altijd een meeloper geweest, geen leider. Niet met Cor van Hout, maar ook niet bij Klepper, Mieremet en Endstra.*

Astrid zegt dat ze advies ging vragen aan Peter R. de Vries, omdat zijn loyaliteit bij Cor lag. Zij vertelt ook dat Peter, na het overlijden van Cor, de enige geweest was die zich onbaatzuchtig en blijvend om Cors kinderen had bekommerd.

Onbaatzuchtig, Cor was nog niet onder de grond of Peter dook al met Sonja in bed en doet dat waarschijnlijk nog. En het is nog maar de vraag of dat al niet zo was toen Cor nog leefde.

Astrid zegt dat ze uitvoerig met Sonja de risico's van het delen van hun kennis met Peter besproken had. Zogenaamd omdat hij ondanks zijn vriendschap met Cor, in Paraguay, Frans Meijer had opgespoord. Maar Sonja twijfelde geen seconde aan Peter.

Nee natuurlijk niet. Peter was al van alles op de hoogte als bedpartner van Sonja. Overigens zegt Astrid er niet bij, dat de vriendschap tussen Cor en Peter de Vries ernstig bekoeld was door de affaire met Frans Meijer. Cor voelde zich echt belazerd door Peter de Vries.

In haar zogenaamde gesprek met Peter de Vries is ze zowaar realistisch, dat men wel eens heel wat anders van haar zou denken en verwijt Wim, dat hij iets zou doen wat zij in werkelijkheid op dat moment zelf aan het doen was en wel op zeer geraffineerde wijze.

Steeds maar zeggen, Wim heeft die en die vermoord en wij zijn zo bang maar kunnen niet anders. Als je het maar vaak genoeg herhaald en met emotie dan gaat iedereen het geloven. Op het eind van het verhaal over Peter zegt ze eindelijk dat zij er een eigen agenda op na hield.

Deze keer zegt ze. Alleen deze keer?

Willem Holleeder: Bekende Nederlander (2012/2013)

Zij blijft doorgaan met stemmingmakerij, nu over het pistool op het hoofd van het zoontje van Sonja en het uitgelokte bandjesgesprek.

Sterven 1 (2013)

Astrid is bang dat Wim van een 'bevriende' pet te horen zou krijgen dat ze (Sonja en Astrid) met de politie praatten. *Holleeder had geen bevriende petten, hij werd constant in de gaten gehouden.*

De afspraak

Astrid maakt een afspraak met de CIE.

Astrid zegt na die afspraak dat ze kracht putte uit de wetenschap dat ze dit voor Cor deden.

Zij blijft maar constant doordrammen dat Wim, verantwoordelijk is voor de dood van Cor van Hout. *Waarom is dat? Moet de verdenking van iemand anders afgehaald worden?*

Op het eind verwijt ze de dames van de CIE, dat ze hun beeld over hoe het er in de onderwereld aan toe gaat baseren op maffiafilms zoals de Godfather, terwijl dat juist Astrid's beeld lijkt.

Mama (2013/1970)

Astrid probeert zichzelf steeds schoon te praten en haar broer te belasten. Duidelijk is dat de kinderen Holleeder een vreselijke jeugd hebben gehad, maar moet er wel bij vertellen dat dit bij veel meer gezinnen in Amsterdam gebeurde. Ik heb hetzelfde in mijn naaste omgeving gezien.

Astrid laat nu een beetje los over hoe zij zelf in elkaar steekt. Zij zegt over haar broertje Gerard:

“Ik regelde alles voor hem. Zo zette ik mijn fysieke achterstand om in geestelijk overwicht. Ik maakte gebruik van zijn zwakte.” Zij zegt verder: *“Ik was liever dader dan slachtoffer.”*

Maar ze gaat nog verder. Naar haar eigen zeggen sliep ze vanaf haar veertiende al met een Tefal mes onder haar bed en was ze van plan om haar vader te vermoorden. Zij had hier vaste plannen voor. Zij bekent hier ook dat niet Wim, maar zij degene was die haar moeder terroriseerde tot haar zestiende, toen zij noodgedwongen het huis moest verlaten. Zij sloot haar moeder zelfs op in de kast.

Cor en Sonja (1977)

Astrid vertelt dat het vanzelfsprekend was dat Cor precies deed wat hij wilde en dat hij aan Sonja niets vertelde. Cor zei: “Je mag wel alles eten, maar niet alles weten.”

Sonja betrapte Cor vaak terwijl hij actief was met andere vrouwen in seks-clubs. Dat maakte Cor niets uit. Ze was er om hem te verzorgen, meer zocht hij niet. Voor hem was een vrouw altijd een risico. Nee, een vrouw werd niets verteld en Sonja wist dus ook van niets.

Dit lijkt nu echt de ideale relatie. Echte liefde. Je kan echt merken dat Cor veel beter was dan Wim!

De Heineken-ontvoering

Ik zie in het verhaal nog steeds een Wim voor me die goed met zijn zussen omgaat, die praat over zijn lieve zusjes en hen complimentjes geeft.

Het is nu 1983, na de Heineken-ontvoering en de zussen zijn heel bezorgd. Niet alleen om Cor, maar ook om Wim. Nog steeds niets gemerkt van het tiranniseren.

Francis & Wim (2013/1983)

Direct na de dood van haar vader Cor, waarschuwden we Francis dat ze Wim niet mocht vertrouwen. We vertelden haar niet waarom, maar ze begreep heel goed wat wij bedoelden.

En dat is geen indoctrinatie? Hebben ze ook gezegd dat ze uit moest kijken voor Peter de Vries die op de dag van de begrafenis met haar moeder lag te wippen?

Volgens Wim had Francis tegen een van zijn vriendinnetjes gezegd dat 'hij haar vader had gedaan.'

Dat zou best kunnen, dat had zij toch gehoord van haar moeder en haar tante? Dat zijn inderdaad woorden van een strafrechtadvocate, niet van een kind. Hoe reageert Astrid op die ontboezeming?

Op de van haar ondertussen bekende wijze. Als een volleerde crimineel draait Astrid hier een valse getuigenis voor 'Francis' in elkaar, terwijl Wim het alleen maar erg vervelend vindt dat Francis denkt dat hij haar vader en 'zijn' beste vriend heeft laten vermoorden.

Ook nu weer komt Astrid met haar beschuldigingen. Hij is de moordenaar van haar vader. *Probeerde ze zichzelf te overtuigen? Ze zegt dat Wim een woordkunstenaar is. Wim, een woordkunstenaar? We hebben Wim allemaal en vaak horen praten maar hem daar niet op kunnen betrappen maar Astrid wel. Zij is niet voor niets strafrechtadvocate.*

Astrid gaat door met de beeldvorming van Wim.

“Hij perst af, zonder dat ook maar één keer te benoemen. Alleen als je zijn achtergrond en zijn daden kent, kun je zijn woorden plaatsen en begrijpen. *Zo slim hebben wij Wim nooit ingeschat.*

Dan de manier waarop zij zegt, dat hij bepaalt of Sonja iets mag hebben of niet. De 'gunfactor'. Volgens Astrid is Sonja een slachtoffer, zijn slachtoffer.

En dat terwijl de gezusters op dat moment de hele familie aan het belazeren waren, samen met haar vriend Johan 'de Hakkelaar' Verhoek, Rob Grifhorst en Peter R. de Vries. Op groteske wijze wisten zij ook de broers van Cor, Ad van Hout en Martin 'Remmetje' Erkamps, op het verkeerde been te zetten door te verklaren dat er niets meer was omdat Wim alles ingepikt had.

En dan de tonatie opgeroepen door Astrid zoals: *“Woorden die vlijmscherp door mijn ziel sneden”*, dat is pas een woordkunstenaar. Ze geeft er ook maar gelijk de betekenis van, meer nog, ze geeft een voorbeeld van wat Wim denkt!

“Dan worden ze net als mijn andere slachtoffers, net als Cor, geliquideerd.”

Ze weet nu ook al precies wat Wim denkt, of heeft ze het hier over zichzelf?

Hoe kun je iets verdraaien?

Wat zegt ze tegen Francis over Wim?

“Hij loopt te zeiken dat jij wat gezegd zou hebben over Cor.”

Te zeiken? Francis had vertelt dat hij haar vader vermoord heeft. Mag hij dan vragen of zij dat niet meer wil doen?

En, *“Sonja stond er verslagen bij, ontsteld door de bedreiging van haar dochter.”*

Wat was dan de bedreiging? De vraag of ze dat niet meer wilde zeggen?

Haal je de 'komedie' die Astrid maakt eruit, wat blijft er dan nog over? Een pleidooi om mensen te overtuigen dat Wim een psychopaat en een moordenaar is, zonder tegenspraak van OM en de rechter. Astrid is alles tegelijk: aanklager, rechter en beul.

In dit verhaal horen we nog meer bedreigingen van Wim. Wat dacht u hiervan?

Goedemorgen zussie, stukkie lopen?

Gijzelen in angst: de methode

Het verhaal van Astrid gaat verder: *“Ik koos voor samenwerking met justitie om zo mijn eigen koers te varen, om mijn 'dubbelspel' te kunnen spelen.”*

“Hij was een meester in het 'vooruit verdedigen' en hij begon daar al mee bij de keuze van het misdrijf dat hij ging plegen.”

Is het niet zo dat ze in plaats van haar broer zichzelf beschrijft? Dit is nu precies wat Astrid deed en doet. Niet het gedrag van haar broer. Die is bepaald geen strateeg en ook nooit geweest.

“Waren ze hier niet van onder de indruk, dan maakte hij hun duidelijk dat op praten met de politie de doodstraf staat en dat hij daar altijd achter kwam via 'zijn petten'.”

Er is zoveel onderzoek gedaan naar corruptie in het Amsterdamse korps maar nooit was er ook maar de geringste link naar Wim. Ook nooit iets hierover gevonden bij huiszoekingen of fouilleringen.

In dit gedeelte praat Astrid de Endstra-tapes na. Ze vertelt niets uit eigen ervaring maar wat ze in een ander 'leugenboek' heeft gelezen. Een boek over verklaringen van iemand die bekendstond als een persoon die zelf nog kon liegen als hij floot.

Hier komt het weer en let op de tegenstrijdigheid over het afluisteren:

“Hij is volledig op de hoogte van de opsporingsmethoden van justitie, anticipeert op hun manier van werken en zorgt ervoor dat geen traceerbare ontmoeting, geen observatie, geen zichtbaar contact, geen gesprek of telefoongesprek hem kan belasten.

Nee, natuurlijk niet. Die gesprekken of ontmoetingen waar Astrid op doelt vonden niet plaats.

“Voortdurend erop bedacht te worden afgeluisterd, zegt hij luid en duidelijk wat hij wil dat justitie hoort, het verhaal dat hij kan gebruiken om justitie op het verkeerde spoor te zetten. Het maken 'van tapjes' noemde hij dat. Wat justitie niet mag horen gebaart of fluistert hij, zodat het op de opnameapparatuur niet te horen valt.

Kijk eens aan, een zeer ervaren geheim agent, maar hoe in tegenspraak met de opgenomen tapes en de verklaringen over de bedreigingen en het op straat schreeuwen tegen Sandra. Het lijkt hier meer op iemand die prat gaat op zijn status als 'Bekende Nederlander'. Niet als iemand die moorden te verbergen heeft.

Op een heel geraffineerde manier breekt Astrid alle goodwill, die haar broer in de loop der jaren heeft opgebouwd tot de grond toe af. Niet met bewijzen, die heeft ze niet, maar de manier hoe ze het neerzet. Het beeld dat ze steeds maar weer herhaalt tot je het wel moet geloven.

Hoe komt het toch dat niemand naar voren komt na deze 'ontboezemingen', van ja, dat is mij ook in relatie met Wim overkomen. Niemand! Waren het dan alleen Sonja, Astrid, Sandra en Peter?

Ze dekt zich ook al in door te zeggen dat er nooit iemand bij de gesprekken aanwezig was. Alleen Sonja was erbij? En die gesprekken voerde hij altijd 'fluisterend en gebarend', nooit hardop?

Als je Astrid zo hoort, waren ze altijd samen. Hij had hen getraind en zij communiceerden alleen via mimiek, door intonatie, door pauzes en door zwijgen. Al ons gedrag is communicatie.

Hoe ging het dan met hun gezinsleven. Wim was altijd onderweg, Astrid had haar praktijk en haar dochter. Sonja had de erfenis te beheren en ook de zorg voor haar twee kinderen thuis en haar gedachten bij 'Bo' en de adoptieouders.

En bij al die controles en geheimzinnigheid heeft Holleeder niets gemerkt van Sonja's overdracht van de panden op de Achtergracht in Alkmaar, de koffers met geld en sieraden die door Thomas van der Bijl gestolen en later 'onder druk' weer terug gebracht zijn. De reis van Sonja naar Spanje om de 'Villa Francis' en de seksclub 'Selecta' over te dragen aan Rob Grifhorst. Ook merkte hij niks van Sonja's bed-avonturen met Peter R. de Vries. Hij heeft er ook niks van gemerkt dat Astrid alle onderhandelingen voerde met Johan 'de Hakkelaar' Verhoek over de overdracht van de panden in Alkmaar en het inzetten van de vele stromannen en vrouwen. En hij heeft ook niks gemerkt van de sindsdien stevige (seks)relatie tussen Astrid en de Hakkelaar en nog minder van de regelmatige etentjes van de koppels Peter en zijn toenmalige vrouw Jaqueline en Astrid met Johan Verhoek. Was de controle dan toch niet zo waterdicht of is hier iets anders aan de hand?

-wordt vervolgd-